Prima instanță: Judecătoria Chișinău sediul central, judecător – Mîțu Gheorghe
Dosarul nr. 2ri-404/25
2-21133691-02-2ri-24092025

D E C I Z I E

02 februarie 2026 mun. Chișinău

Completul specializat în examinarea acțiunilor în materie de insolvabilitate, reorganizare și dizolvare a persoanelor juridice din cadrul Curții de Apel Centru

În componența:
Președintele ședinței, judecător Sîrbu Victoria
Judecători Bagrin Lucia și Cașcaval Andrei

examinând recursul declarat de lichidatorul SRL „Casa Vinului” – Balan Vladimir, împotriva încheierii Judecătoriei Chișinău sediul central, din 04 septembrie 2025,

emisă în cadrul procesului de insolvabilitate intentat față de SRL „Casa Vinului”, la cererea de chemare în judecată depusă de SRL „Casa Vinului” împotriva Muzeului Național de Etnografie și Istorie Naturală, și Agenția Proprietății Publice, cu privire la recunoașterea dreptului de proprietate și partajarea bunurilor,

a c o n s t a t a t:

Circumstanțele cauzei

În fapt, instanța de recurs reține că pendinte pe rolul Judecătoriei Chișinău sediul central, se află procedura de insolvabilitate intentată față de SRL „Casa Vinului”.

Astfel, prin încheierea Judecătoriei Chișinău sediul central din 02 septembrie 2021, a fost admisă spre examinare cererea introductivă depusă de Bodiul Tatiana cu privire la intentarea procesului de insolvabilitate în privința SRL „Casa Vinului”.

Prin încheierea Judecătoriei Chișinău sediul central din 14 septembrie 2021, a fost admisă spre examinare cererea introductivă depusă de BC „Victoria Bank” SA cu privire la intentarea procesului de insolvabilitate în privința SRL „Casa Vinului”, iar cauza respectivă remisă spre conexare și examinare într-un singur proces.

Ulterior, prin încheierea Judecătoriei Chișinău sediul central din 15 septembrie 2021 a fost admisă spre examinare cererea introductivă depusă de SRL „Casa Vinului” față de propria persoană, iar prin încheierea din 16 septembrie 2021, instanța a dispus remiterea cauzei spre conexare și examinare într-un singur proces.

Prin hotărârea Judecătoriei Chișinău sediul central din 21 noiembrie 2022, s-a intentat procesul de insolvabilitate în privința debitorului SRL „Casa Vinului”, iar în calitate de administrator al insolvabilității a fost numit, administratorul autorizat Catan Carolina.

Prin încheierea Judecătoriei Chișinău sediul central din 13 iulie 2023, s-a dispus trecerea la procedura de faliment în vederea lichidării patrimoniului debitorului SRL „Casa Vinului” și distribuirii produsului rezultat, cu dizolvarea debitorului, fiind investit în funcția de lichidator al SRL „Casa Vinului”, administratorul autorizat Balan Vladimir, cu stabilirea atribuțiilor prevăzute de art. 66 Legea insolvabilității, inclusiv privind valorificarea și lichidarea masei debitoare.

La caz, la data de 21 august 2025, lichidatorul SRL „Casa Vinului” - Balan Vladimir, s-a adresat cu cerere de chemare în judecată împotriva Muzeului Național de Etnografie și Istorie Naturală și Agenția Proprietății Publice, solicitând:

- Constatarea dreptului de proprietate al SRL „Casa Vinului” asupra îmbunătățirilor efectuate la bunurile imobile cu nr. cadastral: *****, *****.01, *****.02, *****.03, *****.04, *****.05, *****.06, *****.07, *****.08, *****.09, *****.10, *****.11 și asupra materialelor incorporate în aceste bunuri, în temeiul Contractului de locațiune nr. 105 din 17 octombrie 2006 și Contractului de colaborare nr. 106 din 17 octombrie 2006;
- Partajarea bunurilor proprietate-comună ce aparțin SRL „Casa Vinului” și Statului Republica Moldova, aflate în gestiune economică a Muzeului Național de Etnografie și Istorie Naturală din Complexul Muzeal - Conacul Balioz, ce constau din bunurile imobile cu nr. cadastral: *****, *****.01, *****.02, *****.03, *****.04, *****.05, *****.06, *****.07, *****.08, *****.09, *****.10, *****.11, amplasate în s. Ivancea r-nul Orhei, sau separarea îmbunătățirilor efectuate în aceste bunuri imobile, materialele de construcție, utilaje incorporate în aceste bunuri imobile, iar în cazul refuzului pârâtului de a partaja/separa bunurile reclamantului, a încasa din bugetul de stat valoarea îmbunătățirilor, materialelor de construcție, utilaje efectuate/incorporate de SRL „Casa Vinului” în aceste bunuri imobile.

În motivarea cererii depuse s-a invocat că în cadrul procesului de insolvabilitate, lichidatorul SRL „Casa Vinului” a constatat că la data de 17 octombrie 2006 debitorul, în calitate de locatar, a încheiat cu Muzeul Național de Etnografie și Istorie Naturală, contractul de locațiune nr. 105, prin care muzeul s-a obligat să transmită în locațiune clădiri neutilizate din cadrul „Complexului muzeal Conacul Balioz” situat în s. Ivancea, r-nul Orhei, scopul contractului fiind restaurarea și reconstrucția complexului muzeal și dezvoltarea activităților turistice și muzeale, inclusiv prestarea serviciilor turistice, organizarea de evenimente cultural-folclorice, producerea și comercializarea articolelor meșteșugărești și organizarea punctelor de alimentație publică.

Contractul a fost încheiat pe o perioadă de 25 de ani, cu obligația locatorului de a transmite bunurile în termen de 10 zile de la aprobarea contractului de către Ministerul Culturii și Turismului.

La aceeași dată, părțile au încheiat și contractul de colaborare nr. 106, care prevedea gestionarea în comun a terenului și a unor clădiri ale complexului muzeal în scopul restaurării și valorificării acestuia și al creării unui complex turistic.

În pofida obligațiilor asumate, Muzeul Național de Etnografie și Istorie Naturală nu și-a executat corespunzător obligațiile contractuale, neasigurând condițiile necesare pentru executarea lucrărilor de restaurare și reconstrucție. În special, muzeul nu a eliberat

construcțiile ocupate de terțe persoane, nu a demolat construcțiile neautorizate și nu a soluționat problemele cu privire la confirmarea dreptului de gestiune economică asupra construcțiilor și dreptul de proprietate al statului asupra terenului.

Astfel, SRL „Casa Vinului” a notificat în repetate rânduri Ministerul Culturii și muzeul cu privire la impedimentele existente.

Mai mult, în anul 2008, prin încheierea Judecătoriei Orhei s-a dispus interzicerea efectuării lucrărilor de construcție și defrișare pe o parte a terenului, ceea ce a constituit un impediment suplimentar pentru realizarea investițiilor. De asemenea, o parte a terenului a fost revendicată de autoritatea publică locală, iar unele construcții erau ocupate de alte persoane.

Cu toate acestea, reclamanta a subliniat că în pofida acestor impedimente, SRL „Casa Vinului” a realizat investiții considerabile în restaurarea și reconstrucția complexului muzeal, executând lucrări de reparație și modernizare, inclusiv înlocuirea acoperișurilor, instalarea ferestrelor și ușilor, amenajarea podelelor, instalarea rețelelor inginerești, precum și construirea rețelelor de gaz, apă, canalizare și electricitate. Valoarea totală a investițiilor depășește 10 milioane lei.

În continuare, reclamanta a remarcat că prin hotărârea Judecătoriei Buiucani din 29 decembrie 2014, rămasă definitivă la 09 iunie 2015, contractul de locațiune și contractul de colaborare menționate supra, au fost reziliate, iar acțiunea reconvențională a SRL „Casa Vinului” cu privire la recuperarea investițiilor efectuate a fost respinsă.

Totuși, făcând trimitere la prevederile art. 909 Cod civil, lichidatorul SRL „Casa Vinului” a menționat că locatarul are dreptul să separe îmbunătățirile efectuate fără permisiunea locatorului dacă acestea pot fi separate fără a deteriora bunul, iar în cazul în care îmbunătățirile nu pot fi separate, acestea devin proprietatea locatorului, or, în cazul de față, unele lucrări chiar fiind coordonate sau acceptate tacit de către muzeu și Ministerul Culturii, SRL „Casa Vinului” și-a păstrat dreptul de proprietate asupra bunurilor și îmbunătățirilor realizate care pot fi separate, precum acoperișurile, ușile, ferestrele, instalațiile și alte echipamente instalate.

De altfel, reclamantul subliniază că bunurile și îmbunătățirile realizate în cadrul lucrărilor de restaurare constituie proprietatea sa și sunt protejate de dispozițiile Codului civil, ale Constituției Republicii Moldova și ale Convenției Europene a Drepturilor Omului privind respectarea proprietății.

Soluția instanței de fond

Prin încheierea Judecătoriei Chișinău sediul central din 04 septembrie 2025, cererea de chemare în judecată înaintată de SRL „Casa Vinului” cu privire la recunoașterea dreptului de proprietate și partajarea bunurilor, a fost restituită conform art. 1 alin. (4), art. 48 din Legea insolvabilității, art. 170, alin. (1), lit. b), 269-270 Cod de procedură civilă.

Solicitarea recurentului

La 12 septembrie 2025, (*în interiorul termenului prevăzut la art. 8 alin. (1) al Legii insolvabilității*), lichidatorul SRL „Casa Vinului” – Balan Vladimir, a depus cerere de

recurs împotriva încheierii Judecătoriei Chișinău sediul central din 04 septembrie 2025, solicitând casarea încheierii instanței de fond și restituirea cauzei la rejudecare în aceeași instanță.

În esență, în motivarea cererii de recurs, au fost reiterate argumentele de fapt și normele de drept reflectate în acțiunea înaintată în prima instanță.

De altfel, recurentul a susținut că instanța de fond a restituit neîntemeiat cererea de chemare în judecată, or, potrivit art. 5 alin. (2) din Legea insolvabilității, instanța de insolvabilitate dispune de competență exclusivă la judecarea, în cadrul procesului de insolvabilitate, a litigiilor ce țin de masa debitoare. Dacă partea interesată invocă existența unui litigiu de drept referitor la masa debitoare, instanța de insolvabilitate va judeca această cauză într-un proces separat, în procedură contencioasă, conform Codului de procedură civilă.

De asemenea, recurentul a remarcat că potrivit esenței art. 2 și art. 39 din aceeași lege, masa debitoare cuprinde toate bunurile debitorului existente la data intentării procesului de insolvabilitate, precum și bunurile dobândite sau recuperate pe parcursul acestuia. Totodată, bunurile deținute în coproprietate cu terții se raportează provizoriu la masa debitoare, iar în cazul unui litigiu între coproprietari, partajarea acestora se realizează într-un proces separat de către instanța de insolvabilitate.

Din cererea de chemare în judecată rezultă că recurenta pretinde dreptul de proprietate asupra unor bunuri incorporate în imobilele cu numerele cadastrale ***** și construcțiile aferente, or, nu solicită constituirea unui drept nou de proprietate prin hotărâre judecătorească, ci doar constatarea unui drept existent și partajarea bunurilor, în conformitate cu art. 48 coroborat cu art. 39 din Legea insolvabilității.

În aceste condiții, recurentul consideră irelevantă concluzia instanței de fond potrivit căreia art. 48 din Legea insolvabilității nu ar fi aplicabil cauzei, or, din perspectiva art. 48 alin. (4) din Legea insolvabilității, instanța de insolvabilitate efectuează partajarea bunurilor prin formarea unor loturi de atribuire, aplicând corespunzător dispozițiile Codului civil privind partajul bunului comun.

Prin urmare, litigiul vizează partajarea bunurilor ce fac parte din masa debitoare sau sunt deținute în comun de debitor și terți, ceea ce atrage competența exclusivă a instanței de insolvabilitate.

În altă ordine de idei, recurentul consideră eronată concluzia instanței de fond cu privire la prevederile art. 170 alin. (1) lit. b) Cod de procedură civilă, drept temei de restituire a acțiunii, or, cererea de chemare în judecată a fost depusă la Judecătoria Chișinău sediul central, iar încheierea a fost emisă de Judecătoria Chișinău fără indicarea sediului, instanța indicând ulterior că cererea ar fi trebuit depusă la Judecătoria Chișinău, sediul Centru.

În acest sens, a subliniat că reieșind din condițiile art. 15 alin. (2) din Legea privind organizarea judecătorească, în cadrul aceleiași instanțe pot funcționa complete sau colegii specializate, iar instanța poate avea mai multe sedii. Conform hotărârilor Consiliului Superior al Magistraturii privind specializarea sediilor Judecătoriei Chișinău, cauzele civile, inclusiv cele de insolvabilitate, sunt examinate în cadrul sediilor Centru, Rîșcani și Botanica.

Prin urmare, depunerea cererii la un alt sediu al aceleiași instanțe nu constituie temei pentru restituirea cererii de chemare în judecată, ci pentru repartizarea acesteia conform competenței prin Programul Integrat de Gestionare a Dosarelor, iar restituirea cererii în astfel de condiții reprezintă o aplicare eronată a normelor procedurale.

De asemenea, recurentul consideră că o astfel de soluție afectează dreptul de acces la justiție și dreptul la un proces echitabil, garantate de art. 20 din Constituția Republicii Moldova și de art. 6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului.

Aprecierea instanței de recurs

Analizând argumentele invocate în recurs în raport cu circumstanțele cauzei, Colegiul civil consideră că, recursul declarat de lichidatorul SRL „Casa Vinului" – Balan Vladimir urmează a fi respins, cu menținerea încheierii Judecătoriei Chișinău sediul central din 04 septembrie 2025, din următoarele considerente.

Conform art. 1 alin. (4) din Legea insolvabilității, procesul de insolvabilitate se desfășoară în conformitate cu prevederile Codului de procedură civilă și cu cele ale prezentei legi.

Astfel, în conformitate cu prevederile art. 424 alin. (1) Cod de procedură civilă, curțile de apel examinează recursurile declarate împotriva încheierilor emise de judecătorii.

Potrivit art. 426 alin. (3) Cod de procedură civilă, recursul împotriva încheierii se examinează în termen de 2 luni într-un complet din 3 judecători, pe baza copiei certificate sau electronice a dosarului, pe baza recursului și a referinței la recurs, fără examinarea admisibilității și fără participarea părților.

În conformitate cu prevederile art. 427 lit. a) Cod de procedură civilă, instanța de recurs, după ce examinează recursul împotriva încheierii, este în drept să respingă recursul și să mențină încheierea.

Rezumativ, după cum rezultă din circumstanțele cauzei, prin hotărârea Judecătoriei Chișinău sediul central din 21 noiembrie 2022 a fost intentat procesul de insolvabilitate în privința debitorului SRL „Casa Vinului", iar prin încheierea din 13 iulie 2023, instanța a dispus trecerea la procedura de faliment în vederea lichidării patrimoniului debitorului și distribuirii produsului rezultat, cu dizolvarea societății.

În cadrul procedurii de faliment, la 21 august 2025, lichidatorul SRL „Casa Vinului" a înaintat o acțiune în judecată împotriva Muzeului Național de Etnografie și Istorie Naturală, și a Agenției Proprietății Publice, prin care a solicitat constatarea dreptului de proprietate al societății asupra îmbunătățirilor realizate la mai multe bunuri imobile din cadrul Complexului muzeal „Conacul Balioz" din s. Ivancea, r-nul Orhei, precum și partajarea bunurilor aflate în proprietate comună sau separarea îmbunătățirilor efectuate.

La caz, instanța subliniază că potrivit art. 5 alin. (2) din Legea insolvabilității, instanța de insolvabilitate dispune de competență exclusivă la judecarea, în cadrul procesului de insolvabilitate, a litigiilor ce țin de masa debitoare.

În sensul art. 2 din Legea insolvabilității, prin "masă debitoare", se subînțelege totalitatea bunurilor, inclusiv mijloacelor bănești în numerar și fără numerar, în monedă națională și în valută străină, aflate în proprietatea debitorului la data intentării procesului

de insolvabilitate, dobândite sau recuperate pe parcursul acestuia, cu excepția bunurilor care, potrivit legii, nu sunt pasibile de executare silită.

Din prevederile art. 39 alin.(1) al aceleiași Legi, rezultă că masa debitoare cuprinde toate bunurile debitorului la data intentării procesului de insolvabilitate, precum și cele pe care acesta le dobândește și le recuperează pe parcursul procesului.

De asemenea, potrivit art. 48 din Legea insolvabilității, proprietarul bunului aflat în posesia debitorului (s.j.) fără un temei legal sau contractual poate înainta administratorului insolvabilității/lichidatorului o cerere de separare a bunului din masa debitoare. Coproprietarul bunului poate înainta o cerere de partajare a bunurilor în proprietatea comună deținută împreună cu debitorul. Proprietarul sau, după caz, coproprietarul este obligat să indice în cererea prevăzută la alin. (1) dreptul în baza căruia cere separarea sau partajarea, bunurile care urmează a fi separate sau partajate, evaluarea bunurilor a căror partajare se cere, locul unde se află bunurile care urmează a fi separate sau partajate, persoana care le deține sau le administrează. Administratorul insolvabilității/lichidatorul poate refuza separarea bunurilor dacă debitorul are un temei de a le folosi și valoarea masei debitoare va fi maximizată prin continuarea exercitării folosinței. În caz de refuz al administratorului insolvabilității/lichidatorului, instanța de insolvabilitate, la cererea persoanei interesate, stabilește dacă bunurile sunt supuse separării sau partajării, calitatea de proprietar sau de coproprietar, cota-parte ce se cuvine fiecărui coproprietar și creanțele, născute din starea de proprietate comună, pe care coproprietarii le au unii față de alții. Dacă se partajează o masă succesorală, instanța stabilește obligațiile masei succesorale, datoriile și creanțele comoștenitorilor față de defunct, sarcinile masei succesorale. Instanța de insolvabilitate va face partajarea în natură a bunurilor prin formarea unor loturi de atribuire. Dispozițiile Codului civil privind partajul bunului comun sau, după caz, al masei succesorale se aplică în modul corespunzător. În cazul în care separarea sau partajarea în natură a unui bun nu este posibilă ori ar cauza o scădere importantă a valorii lui, ori i-ar modifica în mod păgubitor destinația economică, instanța de insolvabilitate poate, prin încheiere, să raporteze cu titlu provizoriu întregul bun la masa debitoare, stabilind termenul în care administratorul insolvabilității/lichidatorul este obligat să achite sumele ce reprezintă contravaloarea bunului sau valoarea unei cote-părți din el cuvenite solicitantului separării sau partajării. Dacă administratorul insolvabilității/lichidatorul achită în termen sumele cuvenite solicitantului separării sau partajării bunului din masa debitoare, instanța de insolvabilitate va atribui, prin hotărâre asupra fondului, în proprietatea debitorului întregul bun incluzându-l în masa debitoare. În cazul în care solicitantului separării sau partajării masei debitoare nu i s-au achitat în termen sumele cuvenite, instanța de insolvabilitate va dispune prin încheiere vânzarea întregului bun în modul prevăzut de prezenta lege. Sumele achitate de administratorul insolvabilității/lichidator sau de persoana care solicită separarea bunului, sau de unul dintre coproprietari pentru ceilalți, precum și sumele rezultate din vânzarea bunului vor fi împărțite de către instanța de insolvabilitate potrivit dreptului real sau dreptului personal al fiecărui proprietar sau coproprietar. Încheierile instanței de insolvabilitate emise potrivit alin. (3) și (4) pot fi atacate cu recurs de partea interesată.

De altfel, Completul de judecată reiterează că această normă nu poate fi aplicată la caz, deoarece esența normei citate supra se aplică în cazurile când o terță persoană care este proprietarul bunului aflat în posesia debitorului solicită separarea acestuia din masa debitoare sau partajarea bunurilor proprietate comună deținute împreună cu debitorul, pe când în prezenta speță, debitorul solicită recunoașterea dreptului de proprietate și partajarea bunurilor, care la moment aparțin unor terți.

Cu referire la argumentele recurentei despre competența instanței de insolvabilitate, instanța de recurs reiterează că din perspectiva art. 2, art. 5 alin. (2) în coroborare cu art. 39 din Legea insolvabilității, competența exclusivă a instanței de insolvabilitate se limitează la litigiile care privesc bunurile ce fac parte din masa debitoare sau care urmează a fi incluse ori excluse din aceasta, or, la caz, SRL „Casa Vinului" solicită constatarea dreptului de proprietate asupra unor bunuri incorporate în imobile ce aparțin unor terți, precum și partajarea acestor bunuri.

Prin urmare, obiectul acțiunii nu îl constituie separarea sau partajarea unor bunuri care fac parte din masa debitoare, ci recunoașterea dreptului de proprietate al debitorului asupra unor bunuri care, la moment, aparțin unor terți.

În context, completul de judecată reține că dispozițiile art. 48 din Legea insolvabilității, invocate de recurentă, nu sunt aplicabile în prezenta cauză, deoarece norma respectivă reglementează situația în care o terță persoană, proprietar al unui bun aflat în posesia debitorului, solicită separarea bunului din masa debitoare sau partajarea bunurilor deținute în coproprietate cu debitorul, însă, situația dedusă judecății este însă diametral opusă, or, în prezenta cauză, cel care pretinde existența unui drept de proprietate asupra unor bunuri, care potrivit situației juridice actuale, aparțin unor terți și nu fac parte din masa debitoare, este debitorul. În aceste condiții, cererea formulată nu poate fi calificată drept o cerere de separare sau partajare a bunurilor din masa debitoare în sensul art. 48 din Legea insolvabilității.

În același sens, instanța de recurs susține conceptul primei instanțe cu referire la faptul că cererea de chemare în judecată nu poate fi examinată de către instanța de insolvabilitate conform competenței, ci de către instanța de drept comun, or prezenta cerere de chemare în judecată înaintată nu se regăsește printre cele menționate în pct. 2.2-2.4 din Hotărârea Plenului Curții Supreme de Justiție nr. 2 din 24 martie 2014 "*Cu privire la aplicarea în practica judiciară a Legii insolvabilității*", în care se enumeră categoriile de cereri care țin de competența exclusivă a instanței de insolvabilitate. Corespunzător, aceasta nu ține de competența instanțelor de insolvabilitate, ci a instanțelor de drept comun.

În consecință, concluzia instanței de fond privind lipsa competenței instanței de insolvabilitate și restituirea cererii de chemare în judecată în temeiul art. 170 alin. (1) lit. b) Cod de procedură civilă este legală și întemeiată.

Complementar, instanța de recurs menționează că argumentele lichidatorului SRL „Casa Vinului" – Balan Vladimir, referitor la pretinsa aplicare eronată a art. 170 alin. (1) lit. b) Cod de procedură civilă sunt neîntemeiate, deoarece temeiul restituirii cererii de chemare în judecată nu a fost determinat de faptul depunerii acesteia la un anumit sediu

al Judecătoriei Chișinău, ci de lipsa competenței instanței de insolvabilitate de a examina litigiul dedus judecății.

În speță, cererea a fost depusă în cadrul procedurii de insolvabilitate, iar instanța a constatat că pretențiile formulate de reclamant nu vizează litigii ce țin de masa debitoare sau de alte chestiuni ce intră în competența instanței de insolvabilitate, ci constituie un litigiu civil de drept comun privind recunoașterea dreptului de proprietate asupra unor bunuri și partajarea acestora.

Prin urmare, instanța de insolvabilitate a constatat corect că nu are competență materială de a examina cauza, motiv pentru care a dispus restituirea cererii.

În aceeași ordine de idei, din interpretarea art. 170 alin. (1) lit. b) Cod de procedura civilă, instanța nu are competența procesuală de a transmite dosarul către o altă instanță, ci este obligată să restituie cererea reclamantului.

În același timp, principiul disponibilității în procesul civil consacră dreptul exclusiv al reclamantului de a sesiza instanța competentă și de a determina cadrul procesual al litigiului, or, instanța nu poate substitui voința părții și nu poate formula sau redirecționa din oficiu pretențiile acesteia către o altă instanță, întrucât o asemenea intervenție ar depăși limitele rolului activ al judecătorului și ar afecta principiul imparțialității.

În context, completul de judecată reține că procedura transmiterii cauzei către o altă instanță operează exclusiv în situațiile în care procesul a fost deja legal intentat, iar ulterior se constată existența unui conflict de competență sau necesitatea strămutării ori declinării competenței, etapă care la caz, nu a fost depășită.

În asemenea circumstanțe, Colegiul consideră întemeiat raționamentul instanței de fond și subliniază că restituirea cererii nu împiedică deponentul să depună o nouă cerere în condițiile descrise.

Suplimentar, Completul de judecată menționează că Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6§1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (*cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995*).

Totodată, instanța de recurs accentuează că potrivit jurisprudenței CtEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (*Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991*), pe când în recursul declarat, la examinarea sumară a actelor cauzei, asemenea aspecte nu se regăsesc.

Prin urmare, dat fiind faptul motivele invocate în recurs sunt neîntemeiate, având un caracter pur declarativ, iar încheierea contestată este legală și întemeiată, Colegiul ajunge la concluzia de a respinge recursul declarat de lichidatorul SRL „Casa Vinului” – Balan Vladimir.

În conformitate cu prevederile art. 426 alin. (3), 427 lit. a), 428 alin. (1), 238-241 Cod de procedură civilă, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Centru

d e c i d e :

Se respinge recursul declarat de lichidatorul SRL „Casa Vinului” – Balan Vladimir.

Se menține încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul central, din 04 septembrie 2025, emisă în cadrul procesului de insolvabilitate intentat față de SRL „Casa Vinului”, la cererea de chemare în judecată depusă de SRL „Casa Vinului” împotriva Muzeului Național de Etnografie și Istorie Naturală, și Agenția Proprietății Publice, cu privire la recunoașterea dreptului de proprietate și partajarea bunurilor.

Decizia este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,
judecător Sîrbu Victoria

Judecători Bagrin Lucia

Cașcaval Andrei